

BEATS ME!

ZOEKT EN GIJ ZULT VINDEN

In artiestencontracten is vaak een onderzoeksrecht voor de artiest opgenomen, ook wel auditrecht genoemd. Wat kan je als artiest nu met zo'n onderzoeksrecht? Een vrij standaard auditclausule ziet er zo ongeveer als volgt uit:

“De ARTIEST heeft het recht om de aan hem gedane afrekeningen te laten controleren door een onafhankelijke registeraccountant. Indien meer dan 3 jaar is verstreken nadat een afrekening over een betreffend contractjaar door ARTIEST is ontvangen, vervalt het recht van ARTIEST om de juistheid daarvan te betwisten. Indien uit het onderzoek van de accountant de over een bepaald contractjaar verschuldigde royalties 5% (vijf procent) hoger blijken te zijn dan aan hem is opgegeven en uitgekeerd, komen de kosten van het accountantsonderzoek voor rekening van de MAATSCHAPPIJ.”

Dit recht op een *audit* geeft de mogelijkheid om de boekhouding van de platenmaatschappij – gerelateerd aan de periodieke exploitatieopbrengsten van de artiest - te laten controleren door een accountant. Als blijkt dat het label fouten heeft gemaakt in de afrekeningen en deze fouten de (voorbeeld)marge van 5% overstijgen, dient het label niet alleen het tekort alsnog aan te vullen maar dienen ook nog eens de accountantskosten van de artiest betaald te worden. Het kunnen teruggaan in de tijd is daarbij vaak contractueel ingeperkt. In ons voorbeeld zou een artiest in principe maar drie jaar terug in de boekhouding kunnen. Nu het afgeven van statements en het correct betalen van royalties wezenlijke verplichtingen voor platenlabels zijn, zouden dergelijke administratieve fouten juridisch ook gevolgen kunnen hebben voor de contractsrelatie.

Het klinkt allemaal mooi, in de praktijk blijkt dat artiesten terughoudend zijn met het inzetten van hun auditrecht. Redenen daarvoor zouden kunnen zijn de vaak hoge kosten van zo'n accountantsonderzoek en de gedachte dat het uitvoeren van een *audit* de relatie met het label zou kunnen verstoren. Niettemin moeten ook artiest op hun strepen staan als het gaat om fouten in statements en afrekeningen. Wees altijd kritisch en trek aan de bel als blijkt dat foutieve administratieve informatie wordt verstrekt. Indien het label na enkele kattedelletjes nog steeds niet in staat blijkt correcte statements af te geven, kan het auditrecht een prima middel zijn om de vinger op de zere plek in de administratie van het label te leggen. Wanneer je een *audit* vooraf goed bespreekt, hoeft deze actie ook niet als een motie van wantrouwen te worden opgevat. Om de kosten enigszins in de hand te houden valt het aan te raden een accountant vooraf te vragen om een inschatting te maken van de kosten van een *audit*.

Zoek de fout en gij zult vinden!

Bjorn Schipper (schipper@bousie.nl) en Maurits Meijboom (meijboom@bousie.nl)

¹ Bjorn Schipper en Maurits Meijboom zijn beiden advocaat bij Bousie advocaten in Amsterdam.